

Előfizetési díj.

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva

Egész évre	15 frt.
Félévre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy óra helyben	1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

216-dik szám.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Hirdetési díjak:

Hatszor hasábozott gármond sor vagy annak tere 5 kr.

Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos (Wallzeile 22.) Haasensteint et Voelger (Wallfischgasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau

Budapesten: Haasensteint et Voelger hirdetés köv. rodája

Braun Ede hirdetésményi ügynöksége, Józsefstr. 10. sz. 1. emelet

Nyitási cikkek

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Szerkesztői szállás:

Főtér 4-ik szám hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ÉRTÉKESBB CZIKKEK DIJAZTATNAK.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Előfizetési felhívás

„KELET“

ötödik évfolyamának utolsó negyedére.

Nem vagyunk barátai a nagyhangu ígéreteknek s ilyet ne is várjanak tőlünk t. olvasóink, midőn pártfogásukat ez év utolsó negyedére is kikerjük. Az eddigiek képezzék zálogát az ezutáninaknak; a mit viszonyaink között egy vidéki lap tehet, igyekeztünk megtenni s most a „holt idején“ lejártával, midőn a mindenfelé ébredő munkásság, az országgyűlés s életbeléptetendő reformjaink egész sora nyújt anyagot s munkatársaink számát egy kitűnő taggal szaporíthatjuk, — ki nemsokára megkezdí működését — reméljük még sokkal többet tehetünk.

A „Kelet“ a képviselőválasztások után némi elégtelenséggel tekinthet vissza működésére; a szélsőségeket, melyek ellen keseredett harcot folytatott, mindenütt páratlan kudarcz érte s ebben bizonyára a „Kelet“-nek is van része. A siker azonban csak buzdításul szolgál a más téren is mutatkozó gyomok kiirtására s minden nemes és jó buzgó támogatására. Érdek nem áll előttünk más a közérdeken kívül s a reményben, hogy ennek szolgálatokat tehetünk, nyitjuk meg az előfizetést lapunk következő évfolyamára!

A szerkesztő.

A „Kelet“ előfizetési ára:

Félévre	8 frt
Negyedévre	4 „
Egy óra	1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 7 kr.

A megrendelések legezelszertűbben postai utalvánnyal alólírt könyvkereskedésébe küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Stein János,

a „Kelet“ kiadója.

A felirati viták után.

[Kolozsvár, 1875. sept. 21.

(B—n.) Ha nemzeteket, parlamenteket és pártokat meg akarunk ösmerni, nem szükség azoktól részletes programot követelni, mert minden egyes konkrét eset alkalmával, már eljárásuk modorából felösmérhetjük azok jellemét és irányát.

Azt hisszük, hogy a három feliratból s az azok felett folytatott vitákból újból is voit módunk reá ösmerni az országgyűlési pártok állására, és nem nagy jósló tehetség kellene arra, hogy az egyes reformokra nézve, még azokra nézve is, a

A „KELET“ TÁRCZÁJA.

Az

ÖREG UR VÉDENCZEI.

REGÉNY

két kötetben.

Írta:

Flygare Carlén Emília.

Második kötet.

V.

A templom. — A délutáni csolnakázás. — Beszélgetés Borgensköld aszszony s férje között.

(Folytatás.)

— Ne legyen oka esziget tündérének oly panaszra — viszonzá a leány gyorsan s engedte Vallindert mélyen beletekinteni a tiszta fényű fekete szemekbe.

E nap, ez egész lefolyt nap, azon szomorúság kivételével, melyet barátnóm levele okozott, egyike volt élttem legszebb napjainak.

Azon esetben reményilem még több ilyeket is szerezhetni kegyednek — szólt Vallinder meghatottan; — miután még tegnap midőn itt jártam reményt tápláltam kegyedéket ma ide vezethetni, itt hagytam valamit, a mi, hinni akartam, mulattatni s gyönyörködtetni fogja azokat, kik ide elköszérnek.

E szónál Vallinder egy vénfa törzséhez közelédt s ennek odjából csinos fuvalát

vett elő. Leült a fölig kidőlt törzsre s hangszereből felséges, dallamos hangokat csalt ki, melyekkel a távoli vízhang betölté a táját. Hilda egészen el volt ragadtatva. Ennél felségesebb esztvét soha sem ért még; soha ily üdvelti ézés nem árasztá el szívét. — Oh minő kár, hogy mama nincsen itt — sohajtá Hilda, midőn Vallinder letette fuvalóját.

Nagy gyönyörtől fészottta meg magát. De ezt mentől hamarabb ismételnünk kell.

A nap már lehanyatlott s utolsó sugaraival megaranyozá a hullámzó kékes víztükröt, midőn a boldog fiatal pár visszavezett sarkáján a lindfors-i partra, melynek magas, dús lombozatu fáí, mint valami óriás alakok hajoltak a folyam széle fölé. Halk surranással csapódott a sarka a parthoz s a fiatalok kiszállva könnyű léptekkel, vidáman haladtak végig a rövid fásor közt s léptek be az udvarra. Atyus ismét az erkélyen ülve nyugodtan szitta pipáját, a mama pedig a nyitott ablakból már messzire kiáltott eléjükbe:

— Ugyan az istenért hol maradhattak oly soká? Már valóban komolyan kezdtem attól tartani, hogy elvitték a boszorkányok.

— Nem, ezuttal csak én voltam a bűnös, mentegetődzék Vallinder, miközben mindketten beléptek a terembe s az ifju felhevülve az evezéstől, magas homlokáról letörli az izzadságot. — Én magam szöktettem meg egyedül a kisasszonyt, kedves jó Borgensköld aszszony. Nekünk van ott a folyó közepén egy kicsiny, végetlenül szép, kedves szigetkénk.

Oda veztettem őt, hogy élvezhesse azon gyönyörű kilátást, melyet vidékünk nyújt e helyről.

— No, hisz abban nem volt semmi rossz — szólt mosolyogva a mama — de most tudom jó éhesek lesznek, miután elmúlt a théázás ideje?

— A Borgensköld asszony életkorával kell birnia az embernek, hogy ily kérdést tessen — sugá Hilda fülebe Vallinder, hanem hangosan s udvariasan meghajolva így szólt: — Oh nem! én legalább nem vagyok éhes.

— De te Hilda, te bizonynyal éhes vagy, azt tudom — erősködék mama. Tudom mily szívesen költöd el este tejbe főzött kását.

— Ma délbén oly későn ebédeltünk — viszonzá Hilda kitérőleg — hanem azért most is megtehetjük a becsületet mama főztjének, nemde tiszteletes ur?

Ezzel megfogta karját Vallindernek s az asztalhoz vezette őt, mely falusias egyszerűséggel várakozott rájuk. Bucsuzásuk mondá Vallinder: „Nemsokára ismét előjövök“ és Lindfors három lakója egyhangulag viszonzá: „Szívesen látjuk! mindig szívesen látott vendégünk lesz ön!”

Vidám, boldog érzelmekkel eltelve kocsizott haza Vallinder a papi lakhoz vezető kellemes uton s hogy mi foglalkoztatta leginkább gondolatait, azt az olvasó alkalmasint elképzelheti, ha nem is közöljük vele.

Ez okon inkább visszatérünk Lindforsba s bepillantunk Hilda szobájába. A lány hosszas ideig hallgatva ült ott, kezét keresztbe téve térdén s majd sohajtott, majd mosolygott magában. Nem akarunk időzni gondolatai s érzelmieinél. Alkalmasint ugyanazon czélpont felé irányultak azok is, mint Vallinderéi, ámbár teljességgel nem állítjuk, hogy Hilda akkor nagyon bepillantott volna a jövőbe. Csak egy kicsinyke kis szegletét lebbenté fel azon lepelnek, mely azt elfedé szemei elől, de e kevés is elég volt arra, hogy szívét hevesebb dobogásra készítse.

lenek a Simonyi Ernő, Miletics és társaik szájába, de nem egy b. Sennyieibe különösen mint a conservatív párt vezérének szájában s meggyőződésünk szerint Tisza Kálmán teljesen jogával élt, a midőn Sennyei báró gyanusítására élesen replikázott.

Ezek után rövidbe foglalhatjuk nézeteinket a többség felirati javaslatát és a viták folytán követett magatartását illetőleg.

A jobbról és balról történtek után teljesleg igazolva van, hogy a felirat nem bocsátkozott részletekbe, mert nem nyújtott alkalmat a szélsőségek különböző érdekek felhasználásával oly csatát kezdeni, mely igen könnyen hosszadalmas, ekkeseredett és semmit nem eredményező vitákra nyújthatott volna alkalmat s még helyesebb volt, hogy pártunktól nem sokan s lehetőleg tárgyilagosan szóltak igen örvendünk, hogy a beszélési viszketeg kezd kimmenni divatból.

Most mi is várva várjuk a pénzügyminiszter exposeját, de nem várjuk attól sem, hogy esoda dolgokat fog felfedezni s nem keesegtetjük magunkat azzal, hogy Szél Kálmán kitalálta a módját annak, hogy mimódon lehetne a sok millió deficiteltől láblógatva s magunk megoröltetése nélkül menekülnünk.

Magyar lapok szemléje.

Az „Ellenőr“ szól Simonyi Ernőnek a képviselőházban folytatódagasan tartott beszédéről is. E szerint a figyelem mindössze is arra lesz fordítandó, hogy a szomszéd hatalmak védszervezetének fejlődésével s haderejének óriási növekvésével pontosan lépést tartson a török védszervezet szétmállása s a török haderő leszállítása. Ez igen hatékony eljárás lesz a török birodalom állásának megszilárdítására s megvédésére minden viharok ellen, különben Simonyi Ernő bizonyosan nem ajánlotta volna Magyarországnak. De mégis valami lehangoló van abban, egy bár csekély, de mégis országos párt vezérétől oly fejtegetést hallani, melyet egy vice-frájer sem fogadna el pirulás nélkül a magánának. A szomszéd hatalmak védereje ijesztőleg növekszik számban, tudományban, iskolázottságban: ergo szállítsuk le tized résznyire az állandó hadsereget. Azonban Tisza az iskolában a katonaság mesterségét. Egy szóval térjünk át a polgári miliz-rendszerre. Huszonöt millió marad a zsebünkben. Alaposnak tartja a gyanut, hogy Simonyi még

El akarta odázni magától e gondolatot s kivetni elméjéből a Vallinder képét, mivel kezdé homályosítani a Rózáét, melynek pedig, az épen most kapott tudósítás után egyedül kell vala, hogy foglalkoztassa őt. — Így gondolta Hilda s szemrehányást téve magának gyengeségeért, ujjal elővette Róza levélét, hogy szorakoztassa magát. Ferdinándét félredobta.

Azonban mi bemutatjuk olvasóinknak mindakét H. . . -ből érkezett iratot.

VI.

Hírek hősnőnkről.

Hildának Róza.

H. . . jun. 15. 18.—

„Kedves drága barátnóm! Mennyire sajnálom távollétedet, mennyire hiányzol nekem, te, azon egyetlen, kihez valódi bizalommal tudtam lenni, kinek keblébe kiönthetém szívem minden érzelmeit, kivel közölhetém fájdalmaimat s tuláradó boldogságomat.

Itt van ugyan az én szeretett jó nagybátyám Ling tanár, de ő már öreg s mindennekefelett nem nő és így mégis lehetetlen, hogy minden szívemben támadt érzelmet közöljek vele.

Veled egyedül tudtam ezt tenni. Oh Hilda, mily sok keserűséget képes nyújtani az élet! De nem panaszlok, csakhogy szabad legyen már egyszer elérnem, a mi jó, a mi boldogító fen van tartalva számomra. Mily sok történt velem azon néhány hét óta, mióta eltávoztál körömből. Minő kevésre van szükség, hogy nyugalmat és boldogságot nyugalanság és kin váltson fel! Szívemben most ez utóbbi honol; tegnap még nem gondoltam, hogy ennyire hatalmába kerítsen.

Híven el fogok beszélni neked mindent, mert szépségtelenné vált minden örööm- és

soha nem beszélte eleven katonával s a ki az elemi dolgokat sem ismeri, és mégis hadirendesek fejtegetésébe bocsátkozik, és mégis hadi-elveket állít fel s irányokat tűz ki a védelmi organizmus reformjára: az egyszerűen csak azt akarja bebizonyítani, hogy a mindentudás vérokonosságban van a semmit nem tudással. Simonyi Ernő ur különben abban a hiszemben látszik élni, hogy másfél milliónyi rendes haderővel bíró szövetségeseink csak egy merő plátói szerelemből ragaszkodnak hozzánk. Ha ezt hiszi, tölje el a kiábrándítást, s vegyen rá mérget, hogy abban a pillanatban, mikor védszervezetünk megszűnik számba vehető értéket képviselni, bizást felvehetjük a szűzességi fogadalmat, mert frigyestárs ugyan nem lesz belőlünk soha. Jó volna ezt meggondolni, mielőtt az ember népszerű themák fejtegetésébe bocsátkoznék a parlamentti komolyság és az államférfiúi megbízhatóság rovására.

A „Hon“-ban Jókai Mór a mellett van, hogy most fiatalágunk vagyonosabb és miveltebb osztálya csak kétféle életpályát ismer; ha rosszul tanul, akkor gázdálkodik otthon; ha jól tanul, megy a törvényes pályára. Orvosi, teknikai pályára csak különös hivatás esetén vállalkozik. Ezért aztán kereskedelmünk és iparunk tulajdonó része német. S csak akkor lesz magyar, ha a magyar intelligencia érdemesnek tartandja helyet foglalni e két tiszteletreméltó életpályán, mint a hogy helyet foglal rajtuk minden mivelte nagy nemzet értelmisége. De ezen csak a közérzület segíthet. És azok, a kik a közérzületre közvetlen befolyanak. Leginkább az irodalom. Épen így vagyunk a katonai pályával. Ezt senki sem akarja életpályának választani. — Katonáskodunk, a míg a törvény parancsolja, de a mint tisztté leszünk, leköszönünk s aztán látunk hivatal után. Aztán panaszkodunk, hogy tisztikarunk szellemi német. De hát ki tegye magyarrá, ha mi magunk nem foglaljuk el benne a minket megillető helyet? Pedig ez életpályá legalább két ezer magyar ifjunak adna becsületet kenyeret, nyitna utat és tért, melyben az emelkedés a legmagasabb régiókba vezet. Be is van bizonnyítva, hogy rátermettünk és értünk hozzá. Számtani igazságként meri föllátni azon nézetet, hogy ha Magyarországon a magán jólélet, a társadalmi együtt éltetést s az államháztartás egyensúlyát biztos alapra akarjuk állítani, akkor a közérzületnek kell oda hatni, hogy hazánk értelmiségét visszatartsa a törvényes pályákra seregilestől s egyuttal megszüntetve az eddigi lenézés és ellenszenv megbőlő tilalmát a kereskedelmi, iparúzó és

bánatomat kebledbe öntení ki, hisz tudom mily melegen, mily ösztönien veszsz részt mindenben, mi engem érdekel.

„Tudod jó Hildám, mily csendesén, elvonulva éltünk kis szűk lakásunkon, mióta atyám fizetésait beszüntette s kénytelenítettünk eladni pompás nagy házunkat, minden melléképületekkel együtt. De azért mégis volt okunk hálát adni istennek, hogy atyus oly szerencsésen ki tudott egyezkedni hitelézőivel s az által megszabadult az adósok börtönétől. Atyám Garbentől legjobban félt s alkalmasint emlékszel még mit beszéltem neked egy bizalmas órában azon épen nem kellemes jelenetről, mely Stokholmból való visszatérte után történt nálunk, midőn a várt kiegyenlítés helyett úgy találtá, hogy atyám csak ki akarta őt játszani s távollétét arra használta fel, hogy kijelentése végleges bukását. Gondolni sem merek azon haragos pillantásra, melyet ez alkalmattal atyámra vetett, midőn meglátogatta házunkat; s minden szentekre felfogadta, hogy jogát az utolsó fillérig igénybe veendi vagy oda juttatja őt, hova jutni legjobban retteg.

„Papa s mama sokat beszéltek neki saját balsorsukról s általában más ilynemű szerencsétlen esetekről, melyek mindig másokra nézve is vonnak kellemetlenségeket maguk után; de Garben ur nem akart rájuk hallgatni s gyorsan visszatért szállására Swandtettékhez. Mindezekre ugy gondolom, már csak homályosan emlékszel vissza édes Hildám s csak azért keltam azt fel benned jelenleg, hogy elmondjam okát azon engedékenységnek, melyet később tanusított irántunk, a min mindnyáján elbámultak és a mit talán még előttem sem fedezek fel, ha nem volna szükséges az alábbiak megértésére

(Folyt. köv.)

hadászati pályák iránt, a magyar értelmiségnek tért nyisson egyéb tisztességes életmódokra. Ezt tanítja nekünk az élet — s ez a legjobb mester.

A „Pesti Napló” úgy találja, hogy a szavak elhangzottak s az alattvalói hűség kijelentése után az országgyűlés haza megy szünetelni a teljesített kötelesség ama tudatával, hogy a ház magalkult s ezentul gondolkodni és dolgozni készül. Mert gondolkodni, az nehéz feladat és dolgozni kényelmetlen. Csak kevesen bírnak önálló gondolkozással, munkaképességgel. Most a ház szünetlik. Átadja feliratát a királynak, felküldi Bécsbe delegatíóját, szétbontja Széll Kálmán budgetjét s ha visszatér Tisza Kálmán miniszterelnök fogja programbeszédével üdvözölni. A fontosabb kérdések; bankkérdés és vámszerződés elhanyagolva a homályban maradtak. Róma vénei a gallusok előtt némábbak alig lehettek, mint voltak volna a ház padjai, ha be nem ront kapuján Miletics. Ezer szerencse, hogy nemzetiségi viadaraik kiállottak a porondra, legalább volt miről vitázni. Négy napig egy nagy armádia harcolt két ember ellen. Minden szónok — kivéve Sennyeyt — öklözte Mileticset s Polittot. Komédiát ült és komédiát játszott. A felirati vitából — szerinte — az ország nem tanult semmit. Ott vagyunk, a hol voltunk, azzal a különbséggel, hogy látta a házat s a képviselők összeismerkedtek. Látta a szélsőbal ürességét, a szabadelvűpárt óriási nagyságát és pártfegyelmét, a szélsőjobb bevallott gyengeségét. Elvezte s örömmel constatálta a fusio első gyűmölését az új pártban, hogy t. i. a felirati vita nem tartott hetekig. Ennél is rövidebb lehetett volna, kivált, ha tartalmi szegénységet számba veszi. Sokkal több okoslat lehetett volna ennyi idő alatt is mondani. A vitának ezen relativ gyors folyása jó jel a jövőre, hogy ha a munka kezdetét veszi, az is hamar fog menni.

Miért nem mer Szerbia?

A „Messenger d'Athènes” című görög kormánylap közelebb érkezett száma egy rendkívül dekes levelet tartalmaz Belgrádból, mely a Szerbiában lefolyó eseményekre élénk világot vet s kezünkbe adja az egész szerb „humbug” kúcsát, melynek úgy látszik Európa nagy része felült.

A görög kormánylap levelezője szláv szempontból ir s úgy látszik, a szerb kormányhoz közel álló egyéniség. A legnagyobb gyűlölséggel van eltelve a porta iránt s így állításai annál valószínűbbekké válnak.

„A szerb népek — ugymond a levelező — annyit beszéltek Szerbia katonai erejének fejlődéséről, hogy végre meghitte, miszerint az ország harcokképes s azért unszolja a kormányt a háboru megkezdésére. Az eddigi kormányok azonban csak port hintettek a külföld és a szerb nép szemébe. A nagyszerű szerb katonai erő csak a papíron létezik.

Én oly helyzetben vagyok, hogy magamat a hadügyminiszteriumnál informálhattam és fájdalommal kell bevallanom az igazat, nehogy önök bennünket gyávasággal vádoljanak, mert csakugyan gyáva volna a szerb nép és nyomorult a kormánya, ha igaz volna az, a mit a lapok állítanak s Szerbia 115 ezer emberből álló hadsereggel rendelkezvén, — nem támad-

Vogt Károly,

a hasznos és kártékony, a rosszul ismert és rágalmozott állatokról.

Fordította:

Lakatos József.

Harmadik felolvasás.

Az összes hullók iránti ellenszenv. Regazzoni és meggyógyított fénylátó nője. Mérges kigyók. Mérgesszervök és ennek gyegetése. Egy kigyómarás következtetése. A méreg hatása ellen, hogy védhetni magát? Siklók. Szuszmák. Békák. Varangyok. Unkok vagy meregyek, házikigyók—békafaj.) A tüzlök (salamandrák) tüzlőbiztonsága. A varangyok rágalmozása és azoknak keretbeni használhatósága. A szülész varangy.

(Folytatás.)

Mindenkép eszközölje és nevelje a vér folyását az illető, hogy a méreg lehetőleg takarodjék ki a sebből, s e célból lógassa és — ha langyos vizet lehet kapni rögtön — mosassa és öblögesse a sértett tagot minél tovább — a míg csak teheti, mert különben a méreg ovább terjedése, s ennek következtében a halál meg nem gátolható, vagy legjobb esetben s a hosszas bénaság az egész szervezetben, vagy legalább az illető testrészben el nem kerülhető. Ha a tagot a szájhöz lehet vinni, vagy a az esetnél valaki jelen van, akkor minden rabozás nélkül ki kell azonnal szívni a sebből a vért, és vele a mérget.

Erkölosi példa gyűjteményeinkben található olyan történetek, melyekben a méreg kiszívása a kigyómarás okozta sebből, nint az anyai szeretet nonplusultrája, és a gyermekérti hősiesség önfeláldozás legnagyobb sze-íí nyilatkozata említtetik, s mint ilyen természetesen a legnemesebb tettek közzé sorozva ígig magasztaltatik.

ná meg a törököt! — De a dolog nem így áll. — Szerbia rendes hadserege nem 115,000 ember, hanem 60,000 még pedig beleszámítva a csendőroket is. Azt állították, hogy a szerb nemzetország 100 ezer emberre rug. Igen a papíron. De ha most összehivatik a nemzetország, alig fog tíz ezer ember összejönni s minő tíz ezer ember! Gyakorlatlanok, nincsenek felszerelve s csakis guerilla harczra volnának alkalmasak, mert rendszeres háborubankább akadályos szolgálnak, mintsem egy hadi műveletnek előnyére.

BELFÖLD.

D.-Szt.-Márton sept. 17.

(Küküllőmegye közgyűlése.)
(Vége.)

A vád alapján négy darab okmány adattott be:

a) képviselőjelölt Horváth Gyulának a főispánhoz intézett jelentése, arról, hogy a balavásári j. szolgabíró a Szilágyi párt által kiadott „őszinte szó” kiosztása által korteskedik ellene. b) Az orsz. szabadelvűpárt alelnöke b. Podmáncziknek a főispánhoz intézett kérése, hogy némely tisztviselők igazgatását Horváth Gyula ellen, ellenőrzési sziveskedjék c) egy magán bizonyítvány S. K. által kiállítva arról, hogy a kérdés alatti szolgabíró Szilágyi megválasztatása érdekében rélg és az egrestői előljáróra pressiót gyakorolt, d) Popovics Simon sz.-udvarhelyi lakosnak a főispán által jegyzőkönyvre vett nyilatkozata, hogy az „őszinte szót” szolgabíró Pekri Dénes három példányban adta át neki, és végre helyettes szolgabíró D. J. által a zágori és domáldi falubírákkal felvett vizsgálati jegyzőkönyv, melyben ezek nyilatkoznak hogy az „őszinte szót” nekik a szolgabíró irnoka kézbesítette.

A tisztí ügyész által előadott vélemény szerint, a vizsgálati iratok nem nyujtanak alapot arra, hogy szolgabíró P. D. ellen a fegyelmi kereset megindítása elhendeltessék, minél fogva hivatalába visszahelyezendőnek találja, a vizsgálati iratokat pedig minthogy ellenébe a vád — habár bizonyulva nincs — a képviselőválasztások körül elkövetett kihágásért emeltett, az illetékes kir. bírósághoz véleményezi áttétetni.

A tisztí ügyész véleményére a főispán jegyzőkönyvileg megjegyzi, hogy azt jogosultnak azért nem tekintheti, mivel a tisztí ügyész is a korteskedés gyanuja alatt áll; mindazonáltal az ügyet tárgyalás alá tűzi ki.

Tisztí ügyész a főispáni nyilatkozatra megjegyzi, hogy korteskedésbe nem bocsátkozott, s hogy ellenébe ily színű bejelentés nincs és nem lehet.

A kitűzött ügy tárgyalása szintén nem időzett vitától, miután az előadottak után az egész ügy világosságban volt, ellenben a törvény szavainak megfelelőleg titkos szavazás utján 44 szóval 22 szó ellenében kimondatott, hogy hivatalától felfüggesztett szolgabíró P. E. ellen a fegyelmi kereset megindítása nem rendeltetik el, és hivatalába visszahelyeztetik, s fizetése kiadatni határozatlik, ugy szintén az ügyész véleménye elfogadásával a vizsgálati iratok a kir. törvényszékhez áttétetni rendeltettek.

Oh ennyire nincs a dolog.

Kinek egészséges és erős foghusa van, mely a szívás alkalmával nem vörzik; ki a kiszivott folyadékot időnként tökéletesen kiköpi, az hősiesség önfeláldozása miatt épen a legkisebb kellemetlenséget sem fogja szenvedni.

Legfennebb azon esetben, ha inye nem elég kemény, azaz: a szívás által tulúló vért részben a szájba eresztí, az illető ajkai s nyelve kevéssé megdagadnak, és egy párszor a hányás fogja őt erőltetni. Ennyit azonban csak el lehet tűrni, ha a jutalom érte magunk, vagy embertársunk élete s egészsége.

Ezek után keresztül kell kötni a megsértett tagot rögtön, hogy a vérforgás — tulajdonképen a mérgezett vér a testbe el ne terjedjen, s ezen kötés ne csak színleges — hanem a lehető legszorosabb, és a seben egy két hüvelykkel felül legyen.

A dolog természetéből kiindulva, állítható, hogy a csipés csak a test felszínén levő edényeket, és a bőr felületén keresztül vonuló viszereket sértette meg s ennélfogva az ezekben levő vért egy erős kötés által könnyű forgásában csaknem tökéletesen megakaszthatni, és ezt szükség esetében egy darab ruha foslányval is megtehetjük. S ha a vér keringés nem is gátolthatatik meg egészen, a méreg, mely a vér eresztés és mosogatás után marad a sebben, lassan ként terjed tova, s ezáltal hatása mintegy megtörik, s a belőle származható betegség többé nem veszélyes.

Castelnau beszéli, hogy Délaméricának némely helyeinen a kigyómarás gyógyítását a fenébb leirt eljárással oly formán eszközlik, hogy a kötést koronként megoldják, s azon pillanatban ismét megszorítják a végett, hogy a méreg apránként elegyedve fel a vérről, rettető

Főispán ez általa kijelentett határozatra megjegyzi, hogy az ellen felterjesztését megteendi, és ezzel e tárgy befejeztet nyert.

6) A kereskedelmi minister rendelete folytán a megyei mértékhitelcsítő hivatal felállítására rendeltetett el, e hivatali állásra Székely János 20 ft havi díjjal neveztetett ki.

7) A megyei betegápolási alap létesítésére a belügyminiszternek rendelete, és az 1875 évi III. t. cz. alapján az egyenes adó minden forintja után 1/2 kr rovatal tétetett, s kiírása és felszedése az alispánnak megrendeltetett.

8.) Hosszabb vitát kellett Medgyes város átirata, melyben felkéri a megyét, hogy pártolását azon városban székölő kir. törvényszék további fentartásáért a kormányhoz járuljon és ezzel kapcsolatosan beadott indítvány, mely szerint javaslatba hozatik, hogy miután a megyék kikerekítését a lapok közleményei szerint a kormány ismét célbavette, egy felirattal kéressék fel aziránt, hogy Küküllőmegyét jelenlegi székhelyével együtt, mint ilyent, mely mindazon tényezőkkel, melyek egy megye önállására szükségesek, továbbra is fentartani méltóztassék.

Hosszabb vita után, ez utóbbi indítvány határozattá emeltetett, Medgyes város átirata pedig egyszerűen tudomásul vétetvén.

9) Tárgyaltattak még számos megyei átiratok és magánkérdelmek, melyeknek egyenkénti elősorolását azonban mellőzhetőknek véljük; — említést érdemel azonban már különöségénél fogva is a gyűlés utolsó tárgya, Sz. S. írásban beadott indítványa — melyre mielőtt felolvasatott volna, kinyilatkoztatta a főispán, hogy a közgyűlés abbéli jogát, hogy főispáni tettet bírálat alá vegye, el nem ösmeri, de szabadelvű nézeteinél fogva nem ellenzi annak felolvasását és tárgyalását.

Ezen nyilatkozat után felolvasatott a mondott indítvány, mely bejelenti, hogy a főispán a képviselőválasztások folyama alatt, a választó törvény 96—100-ik §§-ai által tiltott cselekvényeket követett el és indítványozza, miszerint belügyminister ur egy feliratban a történetekről értesíttessék és kéressék fel, hogy ezen ügyben a rendes bírósághoz átirni méltóztassék, az ügynek kinyomozása bevégeztesse pedig, nehogy a tanuk hivatalos hatalmánál fogva megfélemlíttessenek, hivatalától függeszse fel.

A felolvasott indítvány után indítványozó indítványát hosszabb beszédben indokolta, melynek azonban részletezésére nem terjeszkedünk ki s ajánlta elfogadását.

Az indítvány azonban vita alá nem vétetett s határozatilag kimondatott, hogy a gyűlés tárgyalásába nem bocsátkozik.

És ezzel a gyűlés befejeztet nyert.
r. 1.

A Mezőség közegészségügyi viszonyairól,

főleg az ott uralkodó váltólázról.

II.

(Vége.)

Arany szavak! A maguk egyszerű mezében, a valódi tudós, az igazi emberbarát minden tettének, mondasának igénytelenségével lépnek előnkbe, hogy kimondják azon igazságot, mi körül a pusztító járvány idejében s azóta is keringtünk mindannyian — orvosok ugy, mi-

hatását veszítse el. Ilyenkor rendesen könnyű convulsiók jelentkeznek a betegen, hanem azok korántsem ártalmasok az illetőnek, míg, ha a mérget egyszerre engednék a testben szétáradni, rögtöni halál volna a következménye.

Egyébiránt akár hogy járunk el az ily eseteknél, csak okvetetlen gyorsan tegyünk mindent ilyenkor — nemzeti német alaposság — hosszú fontolgatás nélkül. Egy darab madzaggal, vagy valamely ruhadarabból szakított foslányval a megmar tagot jó szorosan átkerni, a kést vagy tövist előrántani, a sebet mélyen felhasítani, azt szívni, a vért kiköpní, s ismét szívni s ismét kiköpní: ez mind néhány másodperc alatt kell hogy történjék; mert az emberi szív gyorsan dolgozik s egy perc alatt a vérforgást elvégzi. Ha aztán az ily erőlyes bánásmód után is állanak be a megmar tagot egyénnél általános körjelék, akkor az orvost kell rögtön oda hívni, hogy azokat aztán ő küzdje le, névezetesen izzasztó szereket rendeljen.

A vipera, mint már mondvá volt, csak szükségből harap, ha tudni illikháborgatják; mert eledelét csak kisebb állatok képezik, melyeket egészen le tud nyelni. Ügyetlensége és tunyasága miatt muldarat csak igen ritkán foghat, — a mit különben igazán szép szemeeinek büvérejeről beszélnek: hia mese. Kedvencz tápláléka egerekből sőt vakondokból áll, melyeket egészen szokott elnyelni.

Wyder, a lausaneai ritka kigyóbarát, ki egész házat telerakta eleven hullókkal, egy napon mozdulatlanul fekvő rendkívül vastag pajszocot talált az uton. A kigyót azonnal belefonte egy magával hordott üvegbe, melynek nyakán alig tudá a rendkívül vastag állatot keresztül gyurni, s a talált rendkívülséget nagy örömmel haza vitte.

ként közigazgatási hivatalnokok és lelkészek — épen, hogy egy trivialis hasonlattal éljek, mint a macska a forró kása körül. Senki sem mert hozzányulni e kérdéshez, hogy vajjon a cholel-ra ellenében oly nagy garral — egy ágyúüteg ágyuinak hegy oromra az ellenség ellen való felállításához hasonlóan — inscenizott u. n. óv-szabályok s a járványok megszüntetését célzó mindenemű rendszabályok csakugyan érnek-e valamit s nem csupán oly nemű eljárás, mint mikor egy égő ház oltása körül nem éléséges eszközökkel s nem a kellő előkészülettel fáradozunk s a nagy láрма, hü-hó, parancsolgatás, átkozódás és semmit nem tehetés közben a pusztító elem dühöng mindaddig, míg valami éghetőt talál.

Azok persze, kik az orvosok hivatását főleg meddig az orvosokhoz hasonlóan tekintik, kik az orvostól lelki segélyt: felemelést, biztatást, bátorítást stb, s nem positiv kézzelfogható segélynyújtást várnak, lévén az orvosok hivatásáról olynemű fogalmaik, milyen — sajnos — egy Molliérnek, egy Rousseau-nak s a kaczagó Demokritos szerzőjének volt — az ilyenek persze nagy súlyt fektetnek az orvosok kiküldetésére s azok bátorító, buzdító eljárására — a misera plebs contribuienssel szemben, deinfectiók elrendelésére és u. n. gyógyszerek szolgáltatására; emagukat ugyan nem ámitják, mert menekülnék a pusztító járvány elől; amde a szegény népet ámitatni engedik — s erre legcélszerűbb eszközöknek az orvosokat tekintik.

Míg másokra nézve, kik előtt tudva van, hogy az újabkori orvosi tudomány mindinkább eltér a mysticismustól, hogy a gyógytudományt tisztán természettani törvények szerint kezeli s gyógyszerközeinek inkább mechanikus, mint dinamikus hatásában hiszi — nem lesz meglepő, ha azt mondom a tisztelt tanár urnak sorait commentálva, hogy az u. n. járvány orvosi lealázó szerepre — midőn bizonyos urak tág lelkiismeretének köpenyül a járvánnyal szemközt tulajdonképen tehetetlen egyének küldetnek ki, hogy tökéletesen magukra hagyatva működjenek akkor, midőn csakis és egyedül az egyesülős szülte közreműködés vezethetne célhoz — jövőben aligha fognak oly sokan vállalkozni, mint eddig. Az újabkori orvosi tudomány megszokta céljaival bátran szemközt nézni s az eszközöket, mielőtt azokhoz nyulna — meglátogatni. Hogy mennyit tanultunk az elmúlt 1873-iki járványból, mennyi okulást merítettünk a jövőre a pusztító vész dühöngése alatt — azt a jövő fogja megmutatni. A jövő fogja megmutatni, vajjon nem kellend-e újból kezdenünk a tanulást. De ime itt közöttünk és a szerencsétlen talajviszonyok folytán évek óta pusztít évenként munkaerő elvonásban, patika- és orvos-kontóra igen tetemes kárt okoz a váltóláz, szeretném csak a különböző kolozsvári gyógyszerárak kina fogyasztási számliját ide állítani, annak bebizonyítására, hogy mily sok pénzt visz ki a váltóláz okozta betegség városunkból s környékéről a külföldre. S a baj gyökeres orvoslására történik-e valami? — A szegény nép türi, vérében elszegényedik, sargában elsatnyul s ha rohamaik kiállottak, többé megint nem törődik a bajjal. A népiskolákban tanítani kellene a váltóláz elleni óvlejtást, a mocsáros vidékek egészségességét tételére tenni kellene valamit. Vajjon történni fog-e valami nem hiszszük mindaddig, míg a valódi demo-

Hazaérve előhuzta üvegét, s abban egy tökéletesen karcsu viperát talált, s a kigyó puffadását okozta rendkívülség nem volt egyéb mint egy kiválóan nagy vakond, melynek hullája a kigyó által — alkalmasint a szorult helyzet miatt — még érintetlen adatott ki, s melyet aztán semmiképen többet az üveg nyakán ki nem lehetett venni.

A vipera ünnepelt ellenét: a sünt már említém; ezen kívül nem félek még töle a menyétek, ugy az ölyvek, valamint a méhészsolymok sem, s ha utjokban találják, minden válogatás nélkül zsákmányul ejtik.

A hidegvérű állatoknak — természet a békáknak — sem árt a vipera méreg semmit. Azon kigyók, melyek a viperákon kívül találhatók még Németországon és Sweiczban;*) a legtöbbnyire kékesszürke úszószikló, (coluber [Tropidonotus] natrix) melynek sárga, közönségesen feketeszegélyű nyakravalója van; a szép schwalbachi sikló, (coluber flavescens) felül barnás és alól bűdösökösárga bőrről; a vereses barna testű s hátán cikizek huzdó sötét színű igen sima hurkos, vagy ausztriai sikló (Coronella laevis); a paizsoczhoz rendkívül hasonló viperasikló (Coluber viperinus) — mindnyájan tökéletesen ártatlan állatok, melyek az embert alig képesek érezetében meg is marni s melyek, különösen a vízben tanyázó úszószikló csupán békákkal és egerekkel táplálkozik, melyeket egészen el is nyelhet.

(Folytatása következik.)

*) Ezekre vonatkozólag így van az nálunk is. Fordító.

kratának ideje nálunk is el nem érkezik, míg akadnak oly népemberek nálunk is, minő Garibaldi Olaszban, kik a néppel gondolnak és felfelé hatni tudnak — Garibaldi p. legujabban kezébe vette a Tiber szabályozásának ügyé s így ezáltal több honfitársát fogja a váltólázról s egyéb senyektől megmenteni, mint a menyenyien az olasz szabadságharcban vezetése alatt elpusztultak.

Az ismertetett művecskéből idézzük végül a következő a szerző által tett tapasztalati eredményeket: „... esősűd és meleg nyári hónapok után következő száraz szeptemberben a legtöbb váltóláz van és ezeknek mennyisége alább száll, a mint a nyári hónapok szárazabbak, vagy hűvösebbek s a szeptember esősűdabb lesz.”

Ezen a Mezőségen észlelt tény, különben más helyt is tapasztaltatott. „Legszembetűnőbb volt — így szól G. tanár tovább — a vonalon levő mocsárok, források, kútak vizének befolyása a váltóláz előidézésében. Eltekintve attól, hogy számos megbetegedett egyenesen bizonyos helybeli víz irvásának tulajdonította betegségét, csak olyan egyének maradtak menten, a kik a helybeli víz et nem itták stb.”

Továbbá a tanár ur szerint az érett gyümölcs élvezete — mint váltóláz előidéző — indokolatlanul gyanusittatik. S legvégül — mint másutt, ugy itt is tapasztaltatott a váltóláz kizárási viszonya tüdővészszel szemközt. S ebben némi vigasz rejlik.

A tusnádi táncversengésnek egy kis visszhangja Kolozsvárt.

Ezen nyári fűrdőidény alkalmával Tusnádon a hazai és romániai ifjak közt a tánczelett kifejlődött surlódást bőven megirták a helybeli lapok; nem is tartottam volna azt méltónak felemlíteni, ha a „Kelet” egyik számában az ottani táncrendező ur mellett egy tekintélyes személy védőleg fel nem lépik. Bár miként is igyeksenek fejérre mosni Móser urat, de mégis előttem eljárása gyanusnak tetszik.

Uraim! ne csodálkozzunk azon, hogy a romániai ifjuság nem lelkesült nemzeti tánczunkra, mert számos példáját lehetjük itt a hazában, de sőt Kolozsvárt is a tősgyökeres magyar városban, hol idegen fajbeliek nemzeti jellegűkhöz mért tánczunkat, annak zenéjét nem kedvelik. Erre egy példát hozok fel a nélkül, hogy személyt nevezek, következőleg bántani akarék, különben is az egyén, kiről szolok a „Kelet”-et nem olvassa, alkalmasint nyelvünket sem érti, de igen az olvasó közönség s tájékozást merithet azokra nézve, kik magyar földünket tapossák a nélkül, hogy e minden idegen faj irányában illedelmesen magukat alkalmazó fíainak ártatlan nemzeti mulatságot szívellenek.

Az utolsó előtti Hilária-dalköri előadást egy a katonai zene mellett tartandó táncmulatsággal kapcsolta össze a gondos rendőrség. Az ifjak tánczoltak, mulattak, mint ifjakhoz illik. Éjfélre járt már az idő; egy francia négyest elejtettek, annak végeztével a fellelkesült ifjuság felkiált a zenekarnak, hogy „csárdás!”, mely ugyan a táncrendbe kitűzve nem volt; a zenészek hallgatnak, mire a csárdás sőt ismételtetik, erre a zenészek reá kezdenek egy keringőre, az ifjuság zug, felkeresik a rendezőt, nyilvánítván előtte ohajtásukat, ki azonnal a keringőt megszűnteti s csárdást rendel. A karmester ekkor halk beszédben kijelenti a rendezőnek, hogy csárdást nem zenélhetnek, mert N. N. ur, ki maga is jelen van, nem szereti a magyar zenét. Mire a rendező a következő utasítással lépett fel: „Önök fizetve vannak, azt tartoznak zenélni, mit a tánczosok ohajtanak s benne a rendezőség meggyegyezik, itt én vagyok a rendező, nem azon megnevezett ur, önök tehát azonnal teljesítsék rendelkezésemet.” És ezen derék rendező született német, de érzi és elismeri, hogy új hónapban találta fel a békét és nyugalmat.

Ezen közleményhez azt hiszem nem kívántatik commentár. A midőn a zenéről és tánczról szolok, nem tehetem, hogy egy véleményem szerint méltányos megjegyzésemet ne nyilvánítsam: Hajdan a nagy-ur, sőt fejedelmi táncmulatságok rendesen egy lassu leugygyellal nyitattak meg; jelenben az általános salon-divat a francziának adott elsőséget. 1859-en, 60-ban feltámadt a magyar nemzetiség érzete, a miért akkor több románok is lelkesedtek. Ismerek egy román urat, ki Kolozsvárra jővén a kiürült ruhatárakban nem kapván magának egy talpig magyar dltőnyt, bosszankodva panaszkolta s ezen ur most ultra román lett. Felderült mind az öltözetben, de e tánczra nézve is a nemzeti érzület az ezen ártatlan mulatság nemzeti jellege eddig a szindelyes és szalmás házakba szorulva, felhatolt az urak termeibe. Ettől kezdve minden ur táncmulatság megkezdődött egy lassu palotás magyarral, melynél színterem nemesebb, daliasabb tánc nem létezik; ezt követte egy sebes magyar, mire az éltesebb urak visszavonultak, de annál jobb kedvvel lejtették az ifjak. Ezen nemzetiségün-

(386)

(3—6)

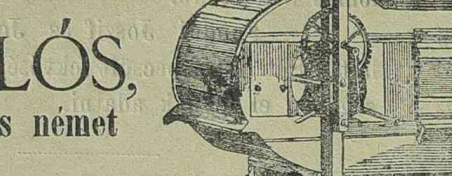
FEHÉR MIKLÓS,

angol, francia, amerikai és német

gépgyárak

vezérügynöke,

ajánlja:

JOHN BAKER villagbíró egyszerű és kettős **rostát**, tűzőgőzválasztó és mint törekiszelő használható.

BENJ. KITIMER kettős **rostát**, alsó rázó rostával szintén e célra.

R. HORNSBY & SONS tükies hengerrel ellátott **rostát**, különösen a n. érd. gazdaközönségnek, kik csupán egyszerű járgány-csépéllyel dolgoznak, hogy a gabutát törek stb-től tisztíthassák; továbbá:

Jh. TEPUZZ választógépeit, melyek szabadalmazott javításaiknál, két állító készülék, ismétlé munkáló és befolyó szabályzó-juknál fogva a legolcsóbbeknek ismertettek el, két tájban készülnek, egyszerű működéssel konkoly, vadborsó és búkköny kiválasztására; kettős működéssel konkoly, vadborsó, búkköny, zab és árpa kiválasztására minden nagyságban.

Körülményes leírások **rosták** és **választó-gépekről** kíváncsúlomra díjmentesen megküldetnek.

Iroda és raktár

BÉCSBEN:

III. Pragerstrasse 13. „Hotel Hungaria“

BUDAPESTEN:

IX. üllőút 12. sz. „Köztelek“ „Orsz. gazd. egyesület“.

(42) **HUTFLESZ KÁROLY** (14—20)

Sz. 5564. — 1875. (407) (1—3)

Pályázati hirdetmény.

A törvényhatóság főkirálybírájának idei szeptember-hó 14-ről, 177 sz. alatt kelt felhívása következtében, az Udvarhelyszék kebelében írtasodásba jött, s évi 1800 frt. rendes fizetés és 200 frt. utátalánnyal ellátott **alkirálybírói,** továbbá az évi 600 frt. rendes fizetésű javadalmazott **tisztí-ügyészi állomásokra, a jövő október-hó 11-kén és következő napjain** tartandó öszi rendes közgyűlésen leendő betöltésük alkalmából, ezenen pályázat hirdették.

Az írásbeli pályázati folyamodványok, a közgyűlést megelőző napig a törvényhatóság főkirálybírájához lesznek benyújtandók, s a tisztí-ügyészi állomásra vonatkozó pályázati kérés, ügyvédi oklevéllel is felszerelendő.

Sz. Udvarhelytt, 1875. évi szeptember-hó 18-ik napján.

HENTER ANTAL. törvényhatósági főjegyző.

Csupán csak
LŐBL FRIGYESNÉL
Budapesten, Lipótvárosi
templomtér vázei-körút 6/2 sz.

27 kros árucssarnok
alapítójánál
található a legolcsóbb
bevásárlási forrás.

Hol nemcsak mindennemű nőiruhakelmék és minden e szakba
vágó cikkek kaphatók **a legjobb minőségben 27 krért;**
hanem mindennemű **finomabb ruhakelmék, vásznak és asztal-**
neműk is dús választékban **40-%al a gyári áron alúl árusított-**
nak el. (397) (3—20)

 Vidéki rendelmények pontosan teljesíttetnek.
 Minták bárhová ingyen és bérmentve.

A Ripacsos Pista dolmányából.

5. Zsuzska lelkem csak egy szóra... — 6. Czifra szűröm szegre van kas
va.... — 7. Halod-e rózsám, halod-e...? —

Énekhangra zongorakiséttel alkalmazta Erkel Gyla.

Ára 1 forint.

Székely népdalok.

1. Nincsen olyan fényes alkony. — 2. Igazán, igazán ne járass magad an.
3. Anygom asszony csak az a kérésöm. — 4. Oh én édes Karujám.
5. Maros vize folyik csendesen. — 6. Buza-virág konkoly. — 7. A kék
tekervényes. — 8. Feléltőzöm fehérbe.

Énekli BLAHÁNE LUIZA, zongorára átirta KÁLDI GYLA

Ára 1 forint.

(406) (1-3)

**Legujabb csavar és
könyök szerkezetű
borsajtok ;**

szőlő zúzó, Pernolet konkoly-
választó rosták és különböző

cséplőgépek

gyári áron kaphatók:

TAUFFER FERENCZnél Kolozsvártt.

Ábrakkal ellátott árjegyzékek ingyen és bérmentve.

(404)

Felette

figyelemre méltó

A

szalag-, selyemkelme- és csipke-
raktár

BÉCSBEN,

I, Rothenthurmstrasse 21,
következő czikketek ajánl a közel öszi é-
vadra, legelősebb gyári árban.

Rüblenszalag, színes

Nro. 2	4	6	9	12	14	16
kr. 33	44	56	72	94	1.20	1.50

Tafatöszalag, színes

Nro. 1	2	4	6	9	12	14	16	24
kr. 35	41	57	78	97	1.35	1.66	1.98	2.50

Fallszalag, fekete, prima

Nro. 12	14	16	24
fr. 1.86	2.35	2.73	3.35

Fallszalag, színes

Nro. 6	7	12	14	16
ft. 1.24	1.58	2.12	2.62	3.12

Noblesse, fekete

Nro. 4	6	9	12	14	16	24	
ft. —	3/7	1.14	1.32	1.64	2.05	2.42	3.25

egész selyem, rófe frt. 1.48
 3/4 ruha-noblesse fekete, rófe " 1.28
 5/8 " " " " " " " 1.45
 3/4 Gros de Suez, színes " 1.15

valamint mindenféle czikk átvatárusnók és szabók számára.

A szédelges és nyújt elharitandó, készek vagynak czikkeink szoliditásáért kezesseget vállalni. — Megrendelések utánvét mellett pontosan eszkozültetek, s nagyobb vásárlásnál megfelelő árendéget nyújtatik.

Enzmänn és Kolbenschlag
Bécs, I., Rothenthurmstrasse 21.

(302) (3—3)

Haszonbérbe adandó birtok.

Kolozsvártól
1 1/2 órányi
távolban,
H. Macskás

egy 338 hold területű birtok, min-
den hozzá tartozó birtokrészekkel, ö-
helység koresoma jógal, 3 kövű gy-
műlés és csemege szőlő kerteivel, szép
lakó épülettel, csinos disz-kerttel, több
évekre haszonbérbe adó. Megjegyzem-
dó, hogy ezen birtok oly haszonbér-
nek adandó, ki szép lakást igényel,
azt csinoson fenn is tudja tartani. Tu-
dakozandó ott helyt. U. p. Kolozsvár

Blaháné legkedveltebb dalai.

1. **A háromszéki leányokból.** „Maros vize folyik csendesen”.
2. **A falu roszszából.** „Fogadásom tiltja szeretni”.

Énekhangra zongorakisérettel alkalmazta ERKEL GYULA.

Ára 80 kr.

Kedvelt népdalok.

Énekhangra zongorakisérettel gyűjti TISZA ALADAR.

1. Rozmaringszál... — 2. Valjon kié ez a nyárfás... — 3. Pántlikás kalajm...
4. Erdő, erdő sürti erdő... — 5. Jaj be beteg vagyok... — 6. Bécs
falut! — 7. Kiáradt a Tisza vize... — 8. A kanyargó Tisza mentén...
9. Az én csizmám csikorgós... — 10. Sajó kutyam... — 11. Beh! simon
ez az élet... — 12. Áld meg Isten, áld meg... — 13. Volt nekem egydarab
szőrtü paripám... — 14. Jaj be szennyes ez a maga kendője... — 15. Hg a
mondják... — 16. Hová csikós olyan szaporán.

Ára 1 frt 50 kr.

Blaháné legkedveltebb dalai.

16 közkedvességu magyar népdal a „Falu roszszából” énekhangra zongora kísérettel alkalmazta TISZA ALADAR.

1. Hej! hortobágyi gulya járás... — 2. Csak azt mondják... — 3. Édes nyár
rózsafa... — 4. Hej violám, violám... — 5. Van nekem szeretem...
6. Pusztá ez az egész vidék... — 7. Fogadásom tiltja szeretni... — 8. Odá
vize folyik... — 9. Szabad madár vagy te rózsám... — 10. Zápor esőnül
sötét... — 11. Vékony haja van a piros almának... — 12. Vesd ránszol
liden... — 13. Az a kis lány selyem ágát... — 14. Oda fen fele
réten... — 15. Én vagyok az... — 16. Szól a világ...

Ára 1 frt 50 kr.

A Falu roszszából:

(405)	Az évadra!	(1—28)
Folytonosan nagy és dús raktár gypajú ruhakelméből, rips-, instre-, diagonal- és plaid-kelméből, valódi színű kosmanoser perkaiból, legújabb ruhabarchentből, zsinog- és pikét-barchentből. Legújabb: Knicker-Bocker és Tartiff-Nopé.	27 kr.	Bársony- és selyem szalagok, széles hosszszönyvegek, $\frac{1}{4}$ és $\frac{3}{4}$ széles vászonszövények, céterna és bőrvásznak, $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ széles chiffonk, vászon-damast törülközők, asztalkendők, atlasz-síruvat, cizcz-, háló- és mousselin-függönyök, üngeknak való oxford és minden más kézmű-cikknek.

(316)

A

bécsi bútör-

ipar

VÉGOMLÁSÁT

a vándorüzletek okozták, a melyek vállalkozói a közönség jóhi-
szeműségére számítván, árlejtések, szálloda- és urasági bútör-
végykiárulás kezegetése alatt, a minőség rovására megcsalják, s a gyáros cézeljainak
megfelelő rossz czikkiek készítésére csábítják.

A t. cz. közönség és magas úri érdekében áll tehát, hogy szükség esetén **sok**
év óta fennálló cégünkhez forduljon, s ajánljuk mindentéle bútornemmel bő-
ven ellátott raktárunkat, a legolcsóbb árak s legjobb szolgálat
biztosítása mellett.

Frankl Ignác, czég Frankl J. G. és L.,
asztalos és kárpitos
Bécs, II. Obere Donaustrasse 91 sz. a Schöllerhof mellett.

„Száz ágon bús gerlicze turbékol! ... — „Fogadásom tiltja szeretni“
„Huzzad csak, huzzad.“

Zongorára szerkeszté TISZA ALADÁR.

Ára 60 kr.

A háromszéki leányokból:

„Hogyha én levelet írhatnék! ... — „Marosvize folyik csendesen“ ... — Emé
dala: „Csak egy szép leány“ ...

Zongorára szerkeszté TISZA ALADÁR.

Ára 60 kr.

A dalgyűjteményekben a dalok akként vannak zongorára alklam-
va, hogy azokat ének nélkül is előlehet játszani, miután d-
lambhangok a zongora íszben is benn foglaltatnak.

Zeneműrek megrendelésénél legcélszerűbb a postadíj elkerülése telnte
ból, az összeget postán utalványozni, mely esetben bármely hangjér b-
mentve küldetik meg.

Ajánlom egyidejűleg gazdagon felszerelt **zenemű-raktáromat**; küño
a hírnyes „**Edition Peters**“ olcsó és kedvelt kiadásokat, elj-
folyvást raktáron vannak.

Zenemű-jegyzékeket kívánatra ingyen és bérmentve küldök.

(263) **Beck Wilmos** (17—25)

hölgy-
divat-üzlete
BÉCSBEN,
Stadt, Freuing, a Strauchgasse
szegletén 1 sz. a.

ajánlja a legnagyobb gyártmány biztosítása
mellett következő czikkeit rőf, vagy darab
száma

27 krert.

Ruhakelmék.

Mohair vagy lustre, piroseköt gyapju-
szövetek, barége, grenadin, cédre, lenos
rőfe **27 kr.**

Mosó ruhák.

Percail, ruha-pikét, teher és sárga; ja-
conat, battist, sima és nyomtatott, moll-
és battist-clair, török créon rőfe **27 kr.**

Len- és folyóárúk.

Vásznak, $\frac{1}{2}$ széles 40 rőf, vég száma
10 ft 80 kr. bőrvászn $\frac{1}{2}$ széles 30 rőf,
vég száma 8 ft 10., bőrvászn $\frac{1}{2}$ széles,
rőf száma **27 kr.**

Chiffon, damasztinsivat, atlansinsivat $\frac{1}{2}$
széles, nanjing $\frac{1}{2}$ széles, piros, fehér és
sárga; canevaz $\frac{1}{2}$ széles, fehéritetlen, ró-
zsa és lilaszín, damaszt- és csínal-vászn
törölközők, damaszt-alatkendők, len-zeb-
kendők fehérek, zsmor-barchent, fehér,
barchentok kék, barna és festett zsmor,
háló-, moll- és csipke-függönyök $\frac{1}{2}$ széles;
folyósőnyögek, tornászkelmek és muska-
vásznak gyermek ruháknak, mátrice-
és bútor-sínvat, rouge- és czicz-függönyök
rőfe **27 kr.**

Selyem és bársony szalagok.

Faile vagy noblesse selymek, minden
sima legdivatásabb nemben, színes vissz-
résszel is, öt új széles rőf száma **27 kr.**
Két új szélesből két rőf ára **27 kr.**

Mustrák
és árú-lajstrom kívánatra
postabér nélkül ingyen.

(401) **Értesítés.** (3—3)

A gróf Mikos Miklós-féle szentlázslói hosszú ölfákknak az ára — fuvarber felhágása miatt — ölenként ide Kolozsvára bészállítva 14 fo rintról, **15 forintra emeltetett folyó szeptember-hó 16-tól kezdve** — miről venni szándékozők azzal a hozzáadással értesítettnek, hogy meg rendeléseket lehet tenni a br. Bornemisza János ur ö nmisza bel-monostor utcazi házában a számtartónál, — hol a minta-ötlet is meg lehet tekinteni.

!! Új csárdások, népdal gyűjtemények sat. Zongorára!!

Épen most jelent meg és Stein János könyvkereskedésében Kolozsvárt kapható:

Blaháné és Tamássy legkedveltebb dalai a „Falu rosaszából.”

1. Itt vagyok, ragyogok!.... 2. Sárgán virágzik a repce... 3. Ali virad, alig alkonyúl... 4. Hűzzad csak, hűzzad keservesen... —

Ára csak 10 forint

Kapható
Stein János

MEYERS
HANDELEXIKON

2 csinos félbőr kötésben.

könyv kereskedésében
Kolozsvárt.

1898 Auf jeden wissenschaftlich gebaute
Jede in einem Handb. Auswurf, über
jeden Gegenstand der menschlichen
Kenntnis und auf jede Frage nach
einen Namen, Begriff, Eventualit., Brau-
cht., Datum, einer Zahl oder Thatsache
1898 alphabetisch, 11. Aufl., 1000
1898 1000 Seiten mit 52,000 Ar-
beiten und 11 Hellen Buchstaben und 3 Tab.
Vorräthig in allen Buchhandlungen.
Bibliographisches Institut in Leipzig
(vormals Hildburghausen).